त्रिका० तत्कथा कावाशब्दे २९८६ पृ० दृश्या । शीर्ष-ङ्गि पृथ्वीतयोऽप्यत्र ।

शीर्षपुष्पी स्त्री शीर्षं पुष्पमस्याः ङीष् । अवाक्पुष्प्यां शब्दच० वा कप् । शीर्षपुष्पिका तत्रैव ।

शीर्षमाला स्त्री शीर्षाणां माला वत्र । १पुष्पिपर्ण्यां शब्दच० । कर्म० । २विशीर्षे माल्ये ।

शीर्षहन्त न०शीर्षं हन्तमस्य । (तरसुज) फलवृक्षे शब्दच० ।

शीर्षि त्रि० श-क्विन् न वलोपः । १अपकारके २हिंसके च त्रि०को० ।

शीर्ष न० शिरस्+पृषो० शीर्षादेशः श-क सुक्च वा । १मस्तके अमरः । २लक्ष्मीगुरुणि राजनि० । यथादौ शीर्ष्णः शीर्ष्णा इत्यादि ।

शीर्षक न० शीर्षं कायति कै-क । १शिरस्त्राणे (टोपर) २शिरोऽस्थि राजनि० । ३जयपराजयपत्रसाध्यदण्डभेदे "शीर्षकस्येऽभियोक्तरि" याज्ञ० स्मृतिः । आर्षे च । ४शीर्षके न० । तेन कायति कै-क । ५राष्ट्रपक्षे शब्दर० ।

शीर्षच्छेद्य (दिक) त्रि० शीर्षच्छेदमर्हति यत् ठन् वा । वध्ये "शीर्षच्छेद्यमतोऽहं त्वाम्" भट्टिः ।

शीर्षण्य पु० शीर्षं बध्यते शीर्ष+यत् शीर्षन्नादेशः । १शिरस्त्राणे अमरः । शीर्षे भवः यत् । २विशदक्षेत्रे पु०अमरः ३शिशदक्षेत्रयुते त्रि० ।

शीर्षरत्न न० शीर्षं रत्नति रत्न-अण् । शिरस्त्राणे हारा० ।

शील समाधौ भ्वा० पर०सक० सेट् । शीलति अशीलीत् । "सरसीः परिशीलितुं मया" नैषधम् । समाधिरत्र सेवा तत्र सक० प्रवृत्तिमेदो वा तत्र अक० शीत् वर्त्तमाने क्त । [शीलयति ते अभिशीलत् त ।

शील अभ्यासे चतिशायने च चट० चु० उभ० सक० सेट् ।

शील न० शील-अच् । १स्वभावे २सद्वृत्ते सेटि० ३चरित्रभेदे ४व्यवसरसर्पे पुंस्त्री०शब्दच० स्त्रियां ङीष् । सद्वृत्तशीलस्तु त्रयोदशविधं हारीतोक्तं यथा "ब्रह्मण्यता१ देवपितृ-भक्ता२ सौम्यता३ अपरोपतापिता४ अनसूयता५ मृदुता६ अपारुष्य७ मैत्रता८ प्रियवादिता९ कृतज्ञता१० शरण्यता११ कारुण्यता१२ इत्यानिशेति १३त्रयोदशविधं शीलम् । ४रागद्वेषपरित्यागे महटी० गोविन्दराजः । ५कौण्डिन्यमुनिपत्न्यां स्त्री ।

शीलन न० शी-ल्युट् । १अभ्यासे २अतिशायने ३प्रवर्त्तने च

शीलित त्रि० शील-क्त । १अभ्यस्ते २शीर्णे च त्रिका० ।

शीवन् पु० शी-क्वनिप् । अजगरसर्पे त्रि०को०

शुक गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् । शोकति अशोकीत् ।

शुक न० शुच-क । १अन्त्रिपर्णे अमरः । २वस्त्रे ३वस्त्राग्रे ४शिरस्त्राणे हेमच० । ५व्यासशुके "पराशरकुलोत्पन्नः शुकोनाम महायशाः । व्यासादरण्यां संभूतो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन्" वह्निपु० । (शुया) इति ख्याते ६खगभेदे पु० स्त्री स्त्रियां ङीष् । शुकदर्शनशुभादिकं वसन्तराजशाकुने उक्तं यथा "वामः पठन् राजशुकः प्रवाचे शुभं भवेद् दक्षिणतः प्रवेशे । वनेचराः काकशुकाः प्रवाहः कुर्विदिदाः संकटमापतन्तः" । ७रावणमन्त्रिभेदे दशिरीषवृक्षे (श्येनकाँटा) ८वृक्षे रत्नमा० १०कश्यपस्यात्मजायाः, कन्याभेदे स्त्री ङीष् । "कार्दी ख्यैर्भी तथा भार्वी धृतराष्ट्री तथा शुकीम् । ताम्रा तु सुषुवे देवी पक्षैता लोकविश्रुताः" भा०आ० ६६अ० ।

शुकच्छद न०शुकस्य छदइव छदो दलमस्य । अन्त्रिपर्णे जटा० ।

शुकजिह्वा स्त्री शुकस्य जिह्वेव पर्णमस्याः । (शुयाठोँटी) वृक्षे रत्नमा० । [दयोऽप्यत्र ।

शुकतरु पु० शुकप्रियतरुः । शिरीषवृक्षे रत्नमा० । शुकद्रुमा-

शुकदेव पु० व्यासपुत्रे मुनिभेदे । [शुकजिह्वावृक्षे रत्नमा० ।

शुकनामन् पु० शुकः शुकजिह्वा नामास्य मध्यपदलोपः ।

शुकनाशन पु० शुकं नाशयति नश-णिच्-ल्यु । दद्रुघ्ने वृक्षे राजनि० ।

शुकनास पु० शुकस्य नासेव पत्रमस्याः । शतावरीवृक्षे अमरः । २शुकतुल्यनासायुक्ते त्रि० । ३कादम्बरीप्रसिद्धे तारापीडमन्त्रिभेदे पु० । [शब्दच० ।

शुकपिण्डी पु० शुकानां प्रिया पिण्डीव । शुकशिम्ब्यां

शुकपुच्छ पु० शुकस्य पुच्छइव । १गन्धके हेमच० । ६त० । २शुकस्य पुच्छे पु० । [राजनि० ।

शुकपुष्प पु० शुकइव हरित् पुष्पमस्य । १शिरीषवृक्षे

शुकप्रिय पु० ६त० । १शिरीषवृक्षे भावप्र० । २जम्बां स्त्री राजनि० ।

शुकफल पु०शुकइव फलमस्य । अर्कवृक्षे राजनि० । [शब्दच०

शुकवर्ह न० शुकस्येव वर्होऽस्य । गन्धद्रव्यभेदे (गाँटियाला)

शुकवल्लभ पु० ६त० । १दाडिमवृक्षे राजनि० ६त० । तस्य २प्रिय त्रि० । [शब्दर० ।

शुकशि(सि)म्बी स्त्री शुकइव शि(सि)म्बी । कपिच्छां

शुकादन पु० शुकैरद्यते अद-ल्युट् । दाडिमे शब्दच० ।

शुकानना स्त्री शुकस्याननमिव पत्रमस्याः । (शुयाठोँटी) वृक्षे रत्नमा० ।